

Delavcem — volilcem v Delavsko zbornico!

V nedeljo dne 22. t. m., pri volitvah v Delavsko zbornico, volite Jugoslovansko strokovno zvezo, ki ima **belo glasovnico** in to denite **celo** v kuvertu!

Nameščenci, nameščenske!

Dne 22. oktobra: volitve v Delavsko zbornico! **Zelena glasovnica je naša!** Organisti, oskrbniki, obratovodje, poslo vodje, polirji, šafarji, gozdni pazniki, trgovski pomočniki, trgovske pomočnice! Vedite: Naši kandidati so: Iz Štajerske na 2. mestu Franjo Žebot in kot 1. namestnik dr. Franc Vatovec, urednik »Slovenca« v Mariboru. Dne 22. oktobra obračunajte z nesposobnostjo marksistov in drugih, ki so dosedaj vladali v Delavski zbornici. Volitve so tajne. Pretrgajte dne 22. oktobra rdečo, modro in belo glasovnico ter pustite zeleno nedotaknjeno v kuverti.

Barva zelena
fronta jeklena!

Proslava 1900letnice odrešenja za mariborske župnije se bo vršila: 26., 27., 28. in 29. oktobra. Prve omenjene tri dni bodo po vseh mariborskih župnih cerkvah tridnevne. V nedeljo dne 29. oktobra bo v stolnici ob pol 6. uri zjutraj pridiga in sv. maša s skupnim sv. obhajilom; ob pol desetih slovesna škofovska sv. maša s pridigo prevz. g. knezoškofa dr. Ivana Jožefa Tomažiča. Popoldne ob 16. uri v stolnici sklepna pridiga in litanije pred Najsvetejšim, ob 17. uri pa skupna spokorna procesija, pri kateri nosi Najsvetejše naš prevz. vladika. Od frančiškanske in magdalenske cerkve ter od Sv. Jožefa pridejo verniki pod vodstvom svojih dušnih pastirjev k stolnici, kjer se pridružijo procesiji stolne župnije. Skupna procesija pojde po Stolni ulici, Glavnem trgu, Tattenbachovi, Frančiškanski, Aleksandrovi, Slovenski, Gosposki in 10. oktobra ulici na Slomškov trg. Med procesijo se bo popevalo ter se bodo opravljale skupne molitve. Procesija se ustavi na Slomškovem trgu pri Križevi kapeli, kjer bo posvetitev presv. Srcu Jezusovemu, zahvalna pesem in blagoslov z Najsvetejšim. — S himno »Povsod Boga« se proslava zaključuje.

Zakoni, ločitve in rojstva. Državna statistika za leto 1930 objavila zanimive podatke o sklenjenih zakonih, o ločitvah zakona in o rojenih otrokih. Po svetovni vojni je število sklenjenih zakonov jako naraslo ter doseglo l. 1920 185.954 sklenjenih zakonov. Potem je število padalo: leta 1921 znaša 157.055, 1922. leta 131.776, 1924. leta pa 131.896.

Čemu bi se mučili, če se da drugače napraviti!

Schichtov
RADION
pere sam

To je prednost Schichtovega Radiona. In v tem tiči njegova skrivnost: na milijone kisikovih mehurčkov se razvije med kuhanjem (vsaj 15 minut) v raztopini Schichtovega Radiona in poganja milno peno skozi tkanino. Tudi povsod tam, do kamor nikdar ne seže krtača. V 15 minutah Vam je perilo belo ko sneg, ne da bi ga bilo treba drgniti in mencati. Prizanesljivo in hitro opravi Schichtov Radion za Vas delo, kadar imate žehto, če uporabljate Schichtov Radion!

Od tega leta se število počasi pa vztrajno dviga: 1929. leta znaša 128.119, 1930. leta pa 138.315. Največ zakonov se sklepa v Vrbaski in Moravski banovini, najmanj pa v Zetski (nekdanji Črnogori) in v Dravski (Sloveniji). Kar se tiče ločitve zakonov, je bilo največ ločitev l. 1923, od takrat pa stalno pada. L. 1929 je bilo 6070 ločitev, leta 1930 pa 5826. Na 100 sklenjenih zakonov leta 1930 je prišlo 4.21 ločenih. Zanimivi so podatki o verski pripadnosti ločencev. Največ ločitev je pri muslimanih: l. 1930 je bilo ločenih pri muslimanih 2550 zakonov, pri pravoslavni 2374, pri katoličanih pa samo 418, med starokatoličani, ki so povečini odpadniki od kat. vere in cerkve ter jih je le prav malo število, je bilo prav veliko zakonskih ločitev, namreč 201. O rojstvih objavlja državna statistika te številke: L. 1930 je bilo v Jugoslaviji rojenih 494.763 otrok. Rojstveno število neprestano raste od leta 1925: leta 1930 je prirastek na 1000 prebivalcev znašal 16.52 (rojstev), 1927. leta 13.30, 1928. leta 12.33, 1929. leta 12.25. Največ znaša ta prirastek prebivalstva v Vrbaski banovini, namreč 22.74, potem pride Drinska in Vardarska banovina, potem Savska, kjer znaša prirastek na 1000 prebivalcev 12.78, v Sloveniji pa 13.07. V navedenih številkah se zrcalijo gospodarske razmere, pa tudi moralni (nравstveni) položaj ljudstva.

Dollfuss se zahvaljuje Bogu in Mariji. Dertilov napad z revolverjem na avstrijskega kanclerja Dollfussa bi mogel imeti usodne posledice za njega in za avstrijsko državo. Ako bi se ne bila krogla odbila, bi bila lahko kanclerja usmrtila. Nekaj dni po napadu je kancler Dollfuss moral ostati v postelji, od nosno v sobi. Preden pa je potekel od zdravnika določen rok, se je kancler odločil, da zapusti svojo sobo ter gre na ulico. V družbi s finančnim ministrom dr. Bureschem in s svojim zdravnikom se je naenkrat pojavil na ulici, kjer je čakal avtomobil finančnega ministra. Kancler je odklonil ponujeni mu avtomobil ter rekel: »Pojdimo peš.« Ljudje so se začudili, ko so kanclerja zagledali na ulici, ter so ga spoštljivo in z glasnimi vzkliki pozdravljali. Prva pot kanclerjeva po ozdravljenju je bila v veličastno cerkev sv. Štefana. Ko je vstopil v cerkev, je šel naprej k oltarju, kjer se shranjuje Najsvetejše, pokleknil ter počastil s spoštljivo molitvijo v zakramentu pričujočega Boga. Nato je šel k stranskemu Marijinemu oltarju ter iskreno moleč pred Marijino podobo se Materi božji zahvalil za rešitev iz smrtne nevarnosti. Kancler Dollfuss je s tem dokazal svojo globoko vero ter vsem kristjanom dal lep zgled, kako morajo Bogu skazovati hvaležnost.

Borba zoper brezbožništvo. Brezbožništvo ima ponajveč ali skoro vedno

svoje korenine v brezbožnem življenju. Najprej živi tak človek, kakor bi ne bilo Boga, kojemu bo moral dajati odgovor za svoje delovanje in nehanje. Iz njegovih strasti in tem strastem služega srca se preseli zanikanje Boga v glavo, v razum. Naposled izjavlja tak človek: Boga ni. Pobijanje brezbožništva se mora ozirati na vzroke brezbožništva. Ako je glavni razlog v brezbožnem življenju, je najuspešnejše sredstvo zoper brezbožništvo pokristjanjenje življenja. K temu je potrebna milost božja, ki nam priteka iz zakramentov, osobito iz zakramenta presv. Reš. Telesa. Radi tega se je ustanovilo posebno društvo za pobijanje brezbožništva pod naslovom: »Svetovni križarski pohod presv. Evharistije.« To nabožno društvo šteje na svetu že preko 4 milijone članov. Tako društvo je leta 1928 tudi bilo ustanovljeno v Švici, kjer se prav naglo razširja. Lani je društvo imelo okoli 13.000 članov. Člani tega svetovnega društva nimajo posebnih dolžnosti. Njihova naloga je češčenje presv. Rešnjega Telesa, molitev pred Najsvetejšim za razširanje vere, za spreobrnitev brezvercev in brezbožnikov ter prejemanje sv. obhajila.

Friderik Horvat:

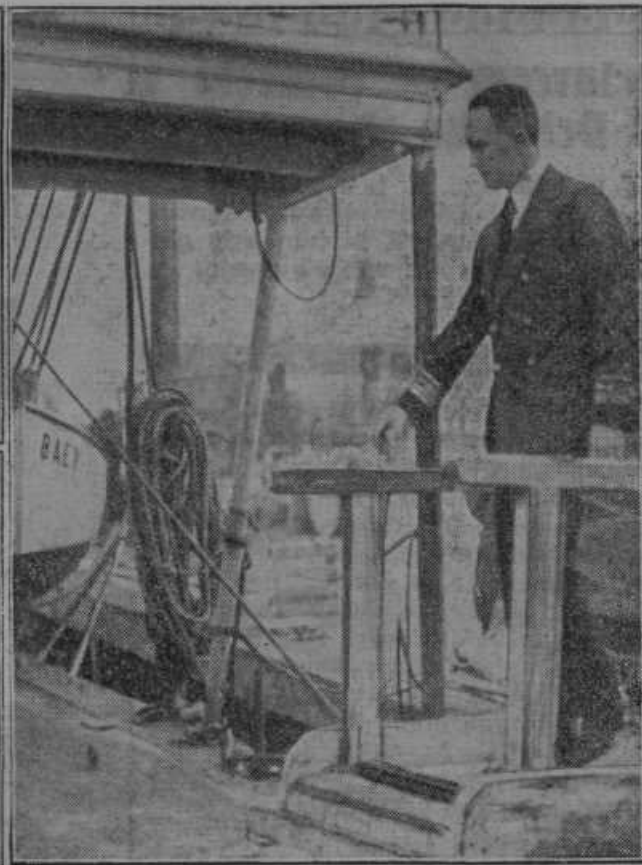
Herman Rajh.

(† 15. 10. 1932.)

(Obletnica čudovito požrtvovalne ljubezni do bližnjega.)

V četrtek dne 13. oktobra 1932, ob en četrt na 7 zvečer je zlobna roka kmalu zasačenega, obsojenega in sedaj zaprtega požigalca zanetila gospodarsko poslopje Vinca Kociperja v Šardinju št. 36 v župniji Velika Nedelja.

Med prvimi, ki so hiteli na pomoč, je bil sosed Herman Rajh, mož srednje velikosti, črnih polnih las, prijaznega, prevdarnega pogleda, širokih pleč ter močnih rok. Herman sreča Vinca, ki žene kravo iz gorečega hleva in kliče: »Sosed, reši mi še drugo kravo!« Herman skoči v hlev, ki je bil poln dima, odveže verigo, udari kravo in jo požene ven čez prag. V tem trenutku se pa vsuje goreča streha raz hlev na kravo in jo opeče tako, da jo morajo zaklati in razprodati v prvo skromno pomoč pogorelcu; za kravo skoči iz hleva Herman, prileti med gorečo streho in pade. Obleka se mu vžge, goreč se plazi po rokah in nogah čez gorečo tramovje in po nepopisnem trudu se privleče srečno 30 korakov preč od goretine; tukaj trga gorečo obleko raz sebe brez uspeha, ker globoko požgane dlani rok nimajo več čutila; po tleh se valja sem in tja in okrog in kliče na pomoč; nikogar ni, ker vsled dima ga nikdo ne vidi, vsled tuljenja in prasketanja ognjenih plamenov nikdo ne sliši. Še en obupen klic »Na pomoč!« Tega sliši in spozna Roza, njegova žena, groza jo spreleti, pošlje urno sosedo Trezo Kosi z vrčem vode naprej, za njo hiti sama in sinaha in drugi. Ubogi Herman! Gorečega pogasijo in pečenega dvignejo. On pa pogleda svojo ženo in glasno zastoka: »Roza, glej, kakšen sem sedaj

Amerikanski admiral Byrd se je odpravil v drugič na raziskovanje severnega tečaja. Na sliki vidimo (desno) admirala, ko pregleduje svojo ladjo Medved iz Oaklanda. Levo zgoraj je mačka, katero je vzela seboj ekspedicija, levo spodaj je Byrdov pilot Mc Cormick.

jaz.« Okoli ledij usnjat pas, par cunj spredi, par cunj na hrbtu, cunjo na roki, cunjo na nogi, požgani lasi na glavi, ožgano desno lice, ožgano desno pleče, ožgana ledja in križ in dlani rok in stegna nog do kolen. Roza in vsi došli si zakrijejo oči in glasno jokajo. Herman pa tolaži na vse strani, pogleda pogorišče sosedovo in ga pomiluje. Ko zagleda tudi svoj dom, celo nepoškodovan dom, srčno zahvali Boga in ljudi, ki so ga branili. Zdaj zbere svoje še ostale moči in koraka s sežganimi nogami, podpiran od žene in drugih, v svoj dom. Tukaj strgajo raz njega še ostale cunje, ga ovijejo v hladilno plat-

neno rjuho in položijo v postelj. Loti se ga silna mrzlica, želi v bolnico; po pretresljivem slovesu od žene, otrok ter sosedov, ga takoj odpeljejo v eno uro oddaljeno bolnico križniškega reda v Ormožu, in ob 9. uri zvečer ga sprejmejo v temeljito oskrbo križniške sestre po navodilu g. primarija, operaterja dr. Hrovata.

Naslednji dan petek je bil za Hermana pravi veliki petek na Golgoti, — dan nepopisnih bolečin; čudovito mirno, tiho, vdano, krotko jih prenaša. Na zvečer želi nadnaravnih tolažil sv. vere. Ob strani mu stoji monsignor pater Bernhard Polak, ki mu podeli najprej

V italijanskem mestu Milano se je zrušil prehod preko železnice. Izpod razvalin so izvlekli mnogo mrtvih ter ranjenih.